

10u40 EXPERT TALK MET LAURA SOBRAL

Tijdens dit gesprek heb ik mijn onderzoek kort toegelicht aan Laura en haar gevraagd om haar initiële gedachten erover te delen. Laura's eerste associaties met "beweging en kunstbeleving" omvatten dans, wandelen en interactie.

Na deze introductie heb ik mijn onderzoek meer concreet uitgelegd en bespraken we of het de gewenste richting op gaat en of mijn verwachtingen worden ingelost. Ik heb mijn twijfels geuit over het toevoegen van kunsthistorische context aan mijn werk, waarop Laura adviseerde dat als ik twijfel, het beter is om het niet te doen.

Laura gaf aan dat ik binnen Fontys op zoek zou moeten gaan naar dansers en performers om met hen te praten over lichaamsbewustzijn. Bovendien stelde ze voor om instructies in het Middelheimmuseum te plaatsen, zodat mensen zelf de methodiek kunnen uitproberen als experiment, of om een hashtag te gebruiken waarmee mensen zichzelf kunnen filmen en de video op sociale media kunnen plaatsen. Op deze manier kunnen mensen een meer persoonlijke ervaring hebben en kan ik hun bewegingen later bekijken. Dit zou het mogelijk maken om een meer persoonlijke ervaring te creëren in plaats van een groepservaring, gevolgd door het stellen van enkele vragen aan de deelnemers.

Daarnaast voegde Laura eraan toe dat hoewel de context en intentie van de kunstenaar en de kennis van de curator relevant zijn voor kunst in het algemeen, de interpretatie van mensen niet minder waardevol is. Ze suggereert dat het interessant zou zijn om een diverse set van perspectieven toe te voegen aan het kunstwerk, wat zou kunnen leiden tot een verrijking van het begrip ervan. Het zou interessant zijn, als ik mensen wil versterken in het verwoorden van hun eigen gevoel en hun eigen perceptie van het kunstwerk, om deze laag van informatie/data toe te voegen aan het kunstwerk. Op deze manier kan het een heel divers landschap creëren. Je hebt mensen vanuit verschillende contexten die allemaal op een andere manier interageren met het werk en het op een andere manier interpreteren. Op deze manier kan je de perceptie over het werk, die vaak heel wit, rijk en West-Europees is, verbreden. Het zou bijvoorbeeld interessant zijn om iemand van Subsaharisch Afrika te horen praten over het werk.

Ze merkte op dat het Middelheimmuseum een diverse mix van mensen trekt uit verschillende leeftijdsgroepen en socioculturele achtergronden, wat de ruimte verrijkt als een plek voor dialoog en zelfreflectie door kunst. Als facilitator ontvang ik deze informatie.

Laura gaf de voorkeur aan het uitvoeren van de methodiek in het kunstenpark in plaats van binnen een museum, omdat de informele sfeer van het park meer uitnodigend is voor interactie en experimentatie. Ze hield wel van het disruptieve aspect van de bewegingen van bezoekers in een klassiek museum, maar als mijn doel is om mensen te versterken, maakt het niet echt uit dat de methodiek disruptief is met de omgeving. Het gaat dan over persoonlijke ontwikkeling of interactief werk. Ze wees er ook op dat het aanbieden van dit soort experimenten, gericht op mensen in contact brengen met hun lichaam, een feministische benadering kan hebben.

Samengevat gaat mijn onderzoek over het uitnodigen van mensen om te bewegen en hen uit hun gebruikelijke bewegingspatronen te halen, om zo hun gevoelens en perspectieven te ervaren en te delen. Het contrast met de formele setting van het museum, waar je niet jezelf mag zijn, waar je niet over jezelf nadenkt, waar je jezelf niet mag manifesteren, wordt interessant met de uitnodiging aan bezoekers om iets te zeggen of te doen dat belangrijk is, hen de boodschap te geven dat zij belangrijk zijn, dat wat ze voelen interessant is en dat hun standpunt waardevol is. De uitnodiging om daar samen samen naar te kijken, is een dialoog omdat het kunstwerk een trigger is tot reflectie. Het gaat niet meer over de bewondering van iets dat zich achter glas bevindt.

Wat ik uit dit gesprek meeneem:

- Het belang van het samenstellen van een diverse groep vrijwilligers uit verschillende socio-culturele contexten. Mijn eigen referentiekader meer loslaten in de keuze van vrijwilligers die mee experimenteren.
- Het feministische aspect van mijn onderzoek verkennen.
- Het verkennen van een meer individuele aanpak, bijvoorbeeld door instructies in het park te plaatsen.

Wat ik loslaat na dit gesprek:

- Alleen experimenteren in het Middelheimmuseum. Ik wil ook experimenteren in het KMSKA vanwege het boeiende contrast en omdat mijn methodiek in de winter moeilijk uitvoerbaar is in de openlucht.